

اللهم اصلح عالی

از افرادگی بپر هیزید که افسردهگی نکنوع مردگی است
 حتی اگر فاراحت هستید
 سعی کنید قیافه خود را بتاش تهدایید
 فاراحتی بپر و نآید
 تاهم دیگر ازا فاراحت نکنید و هم خود تان

طبيعي است و قى همه فعاليهای جسمی و روحی به طور منظم انجام گيرد يك حالت تندريستی و فرج از آن نتيجه ميشود ، شخص از زندگی جسمی و روحی خود لذت می برد و قهراء خوش خلق می شود و به گفته: موريس متر لینگ : « همانطوری که تندريستی برای بشر يك امری طبيعی است همچنین خواستاد خوشبختی بودن جزو سرشت او است » (۱)

تبسم و لبخند؛ مانند خوش خلقی؛ يك نیروی اعجاز آمير اجتماعی است که هر کس دارای این خووصفت انسانی باشد؛ نیروی جاذبه شگفت انگیز خواهد داشت که در هر جمعیتی وارد گردد همگان را به خود جلب خواهد کرد و در همه جا مورد استقبال

گلهای و شکوهها نیز برای جلب بینندگان ،
 « لبخند » می زند؛ آنها می خواهند در وجود همه مردم سرور و شادی بیافرینند ، تا وقتی که هستند؛ هرگز از مزاحمهای خوار؛ چهره درهم نمی کشند ، و با بازگو کردن غمهای خود؛ دیگران را افسرده خاطر نمی کنند؛ آنها به همراه فصل نشاط انگیز بهار، که رستاخیز نوبن موجودات است به همه جهانیان جلوه حیات و زندگی می بخشد ، از گرفتگی و افسردهگی بدورند ، چون افسردهگی ، نوعی مردگی است .

خوش خلق بودن و تبسمی بر لب داشتن حالت طبيعی و بد خلقی و چهره درهم کشیدن ، حالت غیر

۱- خندان و گشاده رو باشد ص ۸

روحی و جسمی انسان اثر خواهد گذاشت و تعادل روانی را بر هم خواهد زد موجب کنار کشیدن و زنجیدن دیگران نیز خواهد شد زیرا شخص گرفتوبدن خلق همیشه منثور است و خود همواره نخستین قربانی خوی ذشت خوبیش میشود؛ چون همه از ادواری می جویند، ازوی فرار می کنند، اطراف او خالی می شود و بدین تابع خوی بد او، اورا ترکنمی گوید «امروزون می گوید، «بک و وضع روحی؟ مطلقاً برای افرادی که داداری عقل سلیم هستند منوع است و آن هم «خلق تنگی» است اگر خواب نکرده اید، اگر سرتان دردی کنند، اگر به مرض برص مبتلا هستید... من شمارا به هر چیزی که برای شما مقدستراست سوگند می دهم آرامش خود را حفظ کنید و یامداد خود را تابه نسازید اذ آن حالت خفگی بیرون آئیدنگاه خود را به آسمان نیلگون متوجه سازید و از طلو عروز لذت بیرید» (۱)

هر بار که انسان با شخص کچ خلق رو برمی شود مطمئن باشد که بی نظمیهای عمیقی در سازمان و تشکیلات او موجود است و دارای یک معده ناسالم و وجدانی ناراحت می باشد.

خوش خلقی و قبسمهایی که بر لبان انسان نقش می بنند میزان سنجش سلامت تن و روان او است «اگر موضوع را تائید نماییم و قدری وسیعتر در نظر بگیریم و بگوییم که: کچ خلقی نتیجه مستقیم نفایض جسمی یارویی و یاهردوی آنها است راه خطای را نپیموده ایم» (۲)

حتما در زندگی با شخص منفی، ترسو، خجول

واحترام قرار خواهد گرفت.
لبخند و شادی قابل انتقال است و برای دیگران نیز سودمند واقع می شود، قلب شادمان و چهره‌ای شکوفان؛ یک سرچشم شادی است که همه چهره‌ها را که در پیرامون آن گرد آمدند شکفته و خندان می‌سازد.

هیچ نیروی نمی تواند با کانون خانواده با توده دوستانی که در آنجا لبخند و شادی حکمران است، رقابت کند، کسی که دارای این صفت نیکو است و بطور دائم از آن برخوردار است تأثیر شگرف و چشمگیری روی روستان و خویشان و تزدیکان خواهد داشت و وجودش برای همه آنها نعمتی آسمانی است و فرزندانی که در این گونه کانونهای گرم و پر نشاط، پرورش یابند؛ در آینده افرادی فعال، مؤثر، خدمتگزار، گشاده رو و خوش اخلاق خواهند بود و بر عکس معمولاً کسانی که بدخلق و ناراحت و قیافه‌ای افسرده دارند در خانواده‌های بزرگ شده‌اند که از این نعمت بی بهره بوده پدر و مادرشان غالباً در زندگی اختلاف و کشمکش داشته‌اند.

لبخند و قبسم داشتن به معنی راضی بودن است و بزرگترین نعمتهایی که موجب سعادت و خوشبختی انسان می گردد همین رضاوت و خوشبودی است، چهره شاد و خشنود داشتن، ضمیر راروشن محل بسیاری از مسائل را سهل و آسان می سازد؛ همچنانکه ناخشنودی ممتد؛ خطر عظیمی را در بی خواهد داشت؛ دیریازود بر روی سلامتی فکری؛

۱- خندان و گشاده رو باشید ص ۲۲

۲- صفحه ۹۰ همان کتاب

هنگامی که با افراد مواجه می گردید نخست تبسمی بروی ارزانی دارید و قلب خود را در معرض تماشادیدار قرار دهید چون تبسم؛ پنهجره‌ای است که بی فهماند در درون صاحب آن قلبی هم وجود دارد. امام علی (ع) فرموده است: نحسین نیکی به دیگران روی باز و خندان است (۳) و پیامبر اکرم (ص) فرمودند «ان احشاء بوجه منبسط» برادر و دوست خود را بازوئی گشاده ملاقات کن (۴)

«او - اس - هو فمان» می گوید: هیچ دلیل و مدر کی قدرت یک قیافه خندان را ندارد» (۵)
«جان تو مسون» می گوید: لحظه‌ای لبخند بزن و فتنی تو لبخند می زنی شخص دیگری هم لبخند می زند و رفته رفته لبخند تو اشاعه پیدامی کند و همه مردم لبخند می زند زیرا تو ای زند

زده‌ای» (۶)

جالب اینکه: امام صادق (ع) فرمودند: تبسم و لبخند زدن به صورت دوستان «حسن» است و زدودن گردو غبار خستگی از دوستان «حسن» ای دیگر، و هیچ عبادتی شایسته تر از این نیست که انسان موجب شادی و سرور مسلمانان گردد (۷)
تماس کارلایل می گوید: بشری که نتواند

با اصطلاح سربزیر، کژ کرده، عبوس و گرفته مواجه شده اید که گاهی از آن حالت لا قیدی و بی زبانی بیرون آمده و به عیجوتی از دیگران پرداخته اند، در صورتی که خودشان قادر به ابراز شخصیت؛ فعالیت و قبول مسئولیت نیستند اینان به شاخه‌ها و گیاهان پر تیغ و خاری می‌یمانند که انسان فاچار است هنگام عبور از کنار آنها، لباس خود را جمع کند و زود از آنها دور شود. ۵۵

از آنجا است که می‌بینیم رسول اکرم (ص) فرموده‌اند: نیکوکاری و گشاده رونی موجب کسب محبت مردم گشته و سبب ورود به پیشتر می گردد و بخل و زیدن، و بد خلق و گرفته بودن، علت دوری از خدا و سبب ورود به آتش می‌شود. (۱)
در اینجا لازم به یادآوردی است که در اسلام تنها به اثر اجتماعی این خوبی پسندیده توجه نشده است بلکه برای آن، پاداش واجر و پشتونه معنوی نیز در نظر گرفته شده است در صورتی که مکتبهای بشری؛ معمولاً تها به جنبه‌های مادی و اجتماعی آن توجه دارند و امیر مومنان (ع) فرمودند: هنگامی که شخصی در مقابل دوستان، قیافه بگیرد با آنان اعلام جداگانه کرده است. (۲)

۱- کافی ج ۲ ص ۱۰۳

۲- نهج البلاغه ج ۲ ص ۲۵۶

۳- غزال الحکم

۴- کافی ج ۲ ص ۱۰۳

۵- خندان و گشاده رو باشد ص ۱۲۱-۱۲۰

۶- کافی ج ۲ ص ۱۸۸

بخندن نه تنها حاضر برای هرگونه کارنهای است
بلکه سراسر زندگی اوج خیانت؛ سیاهکاری و توطئه—
چنین چیزی نیست (۱)

ناگفته پیدا است که مقصود از تبسیم و لبخند
خندن‌های بی‌دریی و چندش آور نیست که خود دلیل
بی‌وزنی انسان و موجب سبک شدن اوی گردد.

* * *

دوست و دشمن به‌این حقیقت معترف هستند که
یکی از عوامل پیروزی و نفوذ اسلام، اخلاق پیامبر
عظیم الشان اسلام بوده است که یکی از صفات آن
حضرت این بود که همیشه لبخندی نمکین بر لبان

مبادر کش نوشسته بود .
«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَكْثَرُ النَّاسِ تَبَسِّمًا»

آن‌سرور از همه مردم پیشتر لبخند می‌زد.
وَ كَانَ ضَحْكُهُ تَبَسِّمًا وَ كَانَ ضَحْكُ أَصْحَابِهِ
عِنْدَهُ التَّبَسِّمُ ثُوْقِيرًا لَهُ وَ أَقْتِدًا؛ وَ اصْوَالُهُ
خندن‌آن‌حضرت نسبم بود و یاران اونیز در محضرش
در مقابل وقر و عظمت او، و بنوان تأسی و اقدای
بهوی، تها لبخند می‌زندند و هرگز باقهقهه و صدای
بلند نمی‌خندیدند (۲).

جریزین عبدالتمی گوید: هرگز رسول اکرم (ص)
را ندیدم که تبسمی بر لب نداشته باشد (۳).

۱- خندان و گشاده رو باشید من ۱۲۳- ۲۵- ۶۹- ۴۳- ۷۵- کحل البصر ص

هایه امید

پیامبر گرامی (ص) می‌فرماید :

إِذَا رَأَيْتَ مِنْ أَخْيَكَ ثَلَاثَ خَطَابٍ فَازْجِهْ : الْحَيَاةَ وَ الْأَمَانَةَ
وَ الصِّدْقَ وَ إِذَا لَمْ تَرَهُمْ فَلَا تَرْجِهْ .

هرگاه برادر تو دارای سه صفت شد چشم امید به او بدوز :

۱- شرم و حیا

۲- حفظ امانت و احترام به اموال و حقوق مردم

۳- صدق و راستگوئی

واگر این صفات در اونبود امید خود را از اوقطع کن؟

(نهج الفصاحه ص ۳۹)